

Opole, 2024.12.04

NRU.8361.482.2024

DECYZJA Nr 159 / 2024

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy B [REDAKTOWANO] M [REDAKTOWANO] prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą B [REDAKTOWANO] M [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], NIP [REDAKTOWANO], REGON [REDAKTOWANO], karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie złotych: dwieście 00/100) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

W dniu 05.08.2024 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, zawiadomił przedsiębiorcę B [REDAKTOWANO] M [REDAKTOWANO] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą B [REDAKTOWANO] M [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], zwanego dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie m.in. prawidłowości i rzetelności przekazywania informacji o cenach towarów i usług.

W dniach 29.08.2024 r. oraz 02, 10 i 20.09.2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.482.2024 z dnia 28.08.2024 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH* przeprowadzili czynności kontrolne w [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], w której *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z zakresem przedmiotowym kontroli inspektorzy sprawdzili m.in. przestrzeganie przepisów dotyczących uwidaczniania cen w oparciu o obowiązujące w tym zakresie akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

Kontrolą w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen objęto całość potraw i napojów wyszczególnionych w karcie menu tj. 139 wyrobów, kwestionując 55 z uwagi na brak ilości potrawy lub napoju, do których odnosi się cena, a mianowicie:

- **4 Sałatki:** Sałatka grecka (oliwki, sałata, ser feta, cebula, pomidor, ogórek); Sałatka z kurczakiem (ananas, kurczak, sałata, kukurydza); Sałatka z polędwicą (z grzankami czosnkowymi, pomidor, papryka, sałata, polędwica); Sałatka szefa kuchni (z grzankami czosnkowymi, jajko, pierś z kurczaka, pomidor, feta, marchew, ananas);
- **4 Śniadania:** Jajecznica z pieczywem;. Barszcz z krokietami; Pierogi ruskie, Pierogi z mięsem;
- **9 Dań dnia:** Schab po Germańsku zapiekany z serem i cebulą, frytki, surówka; Schab myśliwski zapiekany z pieczarkami i serem, frytki, surówka; Schab cygański na ostro z frytkami i surówką; Schab Hawajski z ananasem i serem, frytki, surówka; Polędwiczki w sosie grzybowym z frytkami i surówką; Polędwiczki w sosie cygański z frytkami i surówką, Placek po cygańsku; Gyros z frytkami i surówką; Karczek Harnaś;
- **8 Zestawów obiadowych:** Kotlet schabowy z frytkami i surówką; Świeżonka z frytkami i surówką; Pierś z kury z frytkami i surówką; Szaszłyk z frytkami i surówką; Schab po królewsku z frytkami i surówką (papryka + ser); Schab po góralsku z frytkami i surówką (ogórek kiszony + ser); Ser smażony z frytkami i surówką; Placek po zbójceku;
- **2 Makarony:** Penne broccoli makaron penne z kurczakiem i brokułami; Penne spinaci makaron penne z kurczakiem i szpinakiem;
- **7 Dodatków:** Zestaw surówek; Ziemniaczki opiekane; Kluski śląskie; Sos czosnkowy; Pieczywo; Grzanki czosnkowe; Ketchup;
- **3 Desery:** Deser z ciastem i owocami; Ciasto; Puchar lodowy;
- **1 Napój zimny:** Kawa mrożona;
- **7 Napojów gorących:** Kawa parzona; Kawa rozpuszczalna; Kawa latte; Kawa cappuccino; Kawa z ekspresu; Herbata; Herbata owocowa;
- **1 Napój alkoholowy:** Prosecco cała butelka;
- **9 Drinków:** Aperol Spritz z pomarańczą; Vodka Cappy, 50 ml wódki sok cappy do wyboru; Georgia Lime, 50 ml wódki Coca Cola, cytryna; Gin and Tonic, 50 ml wódki, tonik Kinley, cytryna, limonka; Mohito, 50 ml Bacardi, limonka, mohito, napój; Vodka and Burn, 50 ml wódka, Burn; Vodka and Red Bull, 50 ml wódka, Red Bull; Cuba Libre, 50 ml rum Bacardi, Coca Cola, limonka; Jack and Coke, 40 ml whisky, Coca Cola, cytryna;

Wskazane nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli (numer akt NRU.8361.482.2024) oraz w Załączniku Nr 1 do protokołu kontroli – „Zestawienie potraw i napojów sprawdzonych w zakresie uwidaczniania cen w [REDAKTOWANE], stan na dzień 29.08.2024 r.”. Z uwagi na brak możliwości zapoznania

przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej z treścią protokołu kontroli w dniu zakończenia czynności kontrolnych, przedmiotowy protokół kontroli został w dniu 20.09.2024 r. wysłany do *Strony*, listem poleconym, za pośrednictwem operatora pocztowego, na adres do doręczeń wskazany w CEiDG i odebrany w dniu 26.09.2024 r. *Strona* nie wniosła uwag do protokołu kontroli w ustawowym terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu.

Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 9 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

██████████ – pełnomocnik *Strony* w toku kontroli podjął dobrowolne działania zmierzające do usunięcia nieprawidłowości i uzupełnił brakujące informacje w kartach menu doprowadzając do stanu zgodnego z prawem. W związku z powyższym odstąpiono od wydania decyzji z art. 18 ust. 1 pkt 1 *ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej* (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 312, z późn. zm.).

W oparciu o zebrany w toku kontroli materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Pismem z dnia 06.11.2024 r. (data doręczenia 12.11.2024 r.), *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. *Opolski WIIH* w przedmiotowym zawiadomieniu wezwał *Stronę* do przedstawienia informacji dotyczącej wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w roku 2023, informując jednocześnie, iż w przypadku niedostarczenia ww. dokumentów przesłankę wielkości obrotów i przychodu oceni na podstawie dokumentów finansowych pozyskanych od organu podatkowego.

W dniu 19.11.2024, do siedziby *Opolskiego WIIH*, za pośrednictwem poczty elektronicznej wpłynęła prośba o odstąpienie od ukarania z uwagi na pomoc świadczoną dla wszystkich grup ratowniczych podczas klęski żywiołowej spowodowanej powodzią w miesiącu wrześniu br. Ponadto odrębnym e-mailem wpłynęły: PIT-36 Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) za rok podatkowy 2023 i PIT/B Informacja o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej za rok podatkowy 2023.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona prowadząc działalność gospodarczą w [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] nie dopełniła obowiązku uwidocznienia w kartach menu ilości potraw i napojów, do których odnosi się cena przy 55 pozycjach na 139 skontrolowanych.

Art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* stanowi, że w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę, o czym stanowi art. 3 ust. 1 pkt 1 *ustawy o informowaniu o cenach*. Z kolei w myśl art. 3 ust. 1 pkt 2 *ustawy o informowaniu o cenach* - cena jednostkowa towaru lub usługi to cena ustalona za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

W myśl § 9 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku. Cennik ten zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi, o czym stanowi § 9 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W myśl art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca w miejscu sprzedaży detalicznej nie uwidacznia ceny lub ceny jednostkowej towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a tym samym nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 9 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, a także wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje

nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Oceniając stopień **naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* jest odpowiedzialna za niewidocznienie w kartach menu ilości potraw i napojów, do których odnosi się cena przy 55 pozycjach na 139 objętych kontrolą.

Oceniając charakter, wagę i skalę naruszenia *Opolski WIIH* uwzględnił stan faktyczny udokumentowany w aktach sprawy, zważył ilość stwierdzonych naruszeń oraz sposób niedopełnienia przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*.

Z punktu widzenia konsumenta cena jest podstawową informacją o towarze, która determinuje podjęcie decyzji o zakupie. Zgodnie z § 9 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* w cenniku oprócz cen i nazw oferowanych potraw i wyrobów zamieszcza się również określenie ich ilości. Uwidocznienie w kartach menu ilości potraw i napojów, do których odnoszą się ceny daje konsumentom informację o stosunku ceny do ilości towaru, który otrzyma. Brak informacji o ilości potrawy lub wyrobu utrudnia konsumentowi podjęcie świadomej decyzji oraz oszacowania czy stosunek ilości potrawy do podanej ceny jest dla niego opłacalny i rozsądny. Z drugiej strony nieinformowanie konsumenta o ilości serwowanych wyrobów może skutkować tym, że konsument za każdym razem otrzyma tę samą potrawę w różnej ilości lub napój o różnej objętości, za tę samą cenę. Konsument przed dokonaniem zakupu powinien dysponować możliwie pełną informacją o towarze. W przypadku usług gastronomicznych konsument powinien dysponować informacją, która umożliwi mu identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, które zostaną mu zaserwowane w podanej cenie. Informacje te są niezbędne, aby konsument mógł dokonać świadomego wyboru przy podejmowaniu decyzji o zakupie. Naruszenie stwierdzono w odniesieniu do ok. 40 % pozycji wyszczególnionych w kartach menu, na skutek czego konsumenci zostali pozbawieni istotnych informacji wymaganych przepisami prawa przy prowadzeniu działalności gastronomicznej.

Kolejną przesłanką wpływającą na wymiar kary, jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy** w tym podjętych przez niego działań w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejszych naruszeń obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach* oraz uzyskanych korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem tych obowiązków. Przesłanka ta znajduje swoje odniesienie do oceny

podmiotu gospodarczego funkcjonującego na rynku w okresie poprzedzającym kontrolę.

Opolski WIIH stwierdził, iż jest to pierwsze naruszenie przez *Stronę* przepisów z zakresu *ustawy o informowaniu o cenach* (uwzględniono okres ostatnich 12 miesięcy). Organ wziął również pod uwagę, iż pełnomocnik *Strony* w toku kontroli podjął natychmiastowe dobrowolne działania naprawcze i uwidocznili brakujące ilości potraw lub wyrobów w kartach menu. Należy jednak zauważyć, że *Strona* została zawiadomiona o zamiarze przeprowadzenia kontroli i o jej zakresie przedmiotowym. *Strona* odebrała zawiadomienie w dniu 05.08.2024 r., natomiast kontrola rozpoczęła się 29.08.2024 r., zatem *Strona* miała wystarczająco dużo czasu, by przygotować się do kontroli i wyeliminować ewentualne nieprawidłowości. *Opolski WIIH* zaznacza również, że zważył prośbę o odstąpienie od ukarania wyrażoną w piśmie przesłanym pocztą elektroniczną w dniu 19.11.2024 r. mimo, iż nie jest ona podpisana przez *Stronę* lub jej pełnomocnika. Ocena przesłanek do odstąpienia od wymierzenia kary została dokonana w dalszej części niniejszej decyzji.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. *Opolski WIIH* przy ustaleniu wysokości kary uwzględnił informację o wielkości przychodu *Strony* za 2023 r., którą otrzymał w dniu 19.11.2024 r. Ponadto przesłankę w zakresie osiągniętych przychodów *Strony* *Opolski WIIH* ocenił także na podstawie informacji uzyskanej od Naczelnika Urzędu Skarbowego w [REDACTED].

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie znajduje ona zastosowania, ponieważ w przedmiotowej sprawie kontrola nie była przeprowadzona w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary i usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, która powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i pkt 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwie warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ w miejscu sprzedaży stwierdzono brak uwidocznionych ilości serwowanych wyrobów w 55 przypadkach na 139 poddanych kontroli. Zatem wagi naruszenia nie sposób uznać za znikomą, ponieważ konsumenci zostali pozbawieni rzetelnych informacji w zakresie oferowanych usług gastronomicznych. Dlatego też mimo podjęcia przez *Stronę* działań dobrowolnych i uwidocznienia gramatur w kartach menu, w czasie trwania kontroli zgodnie z obowiązującymi przepisami, organ nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie przesłanek umocowujących do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Podkreślenia wymaga fakt, że naruszenia dotyczące uwidaczniania cen kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 *ustawy o informowaniu o cenach*. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną w stosunku do *Strony* mogły być one prowadzone jedynie przez *Opolskiego WIIH*. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym *Opolskiemu WIIH* nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 *Kpa* nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do

przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości. Oczywiste jest istnienie przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. *Strona* nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu cenach*, bowiem dla ok. 40 % skontrolowanych wyrobów nie uwidoczniła ilości potrawy lub napoju, do których odnosi się cena. Podkreślić dodatkowo należy, iż cena identyfikująca dany wyrób wraz z podaniem jego gramatury winna być uwidoczniiona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie. Wobec powyższego charakter naruszeń, jakich dopuściła się *Strona*, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 *Kpa*.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną w wysokości 200 zł. Uwzględniając charakter i rodzaj naruszenia oraz podjęte przez *Stronę* działania naprawcze *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer **39 1010 1401 0013 4222 3100 0000** NBP Oddział Okręgowy Opole w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Aneka Róbczewska

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, ul. Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. W myśl art.127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a Stronie nie przysługuje prawo do wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).
6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. B [redacted] M [redacted]
B [redacted] M [redacted] [redacted]
[redacted]
[redacted]
2. T [redacted] M [redacted]
B [redacted] M [redacted] [redacted]
[redacted]
[redacted]
3. BA
4. aa

UŚ

